

๑๓๘

มาตรา ๕๓๔ คดีการคนโคมาสำแดง ฎารู้แล้วยอมให้ตัวแทน
ของคนสำแดงว่าตัวแทนนั้นได้รับอำนาจกว้างขวางกว่าที่มอบจริงเพียงใด
ท่านว่าคดีการคนนั้นจะต้องรับผิดต่อบุคคลภายนอกผู้สุจริต เสมือนว่า
ตัวแทนนั้นได้รับอำนาจกว้างขวางเพียงนั้น

๕๓๕ มาตรา ๕๓๕ ถ้าบุคคลกระทำการโดยปราศจากอำนาจฎาท่านออก
ทำหนังสือมอบอำนาจอันตนได้รับ ท่านว่าบุคคลนั้นย่อมไม่ผูกพันตัวเขา
เว้นแต่ถ้าการจะให้สัตยาบันแก่การนั้นโดยบุคคลนั้นเอง

๕๓๖ มาตรา ๕๓๖ ถ้าตัวการไม่ให้สัตยาบันแก่การนั้น ท่านว่าบุคคล
ผู้ได้ทำการเป็นตัวแทนต้องรับผิดต่อบุคคลภายนอกโดยลำพังตนเอง เว้น
แต่จะพิสูจน์ได้ว่าบุคคลภายนอกนั้นได้รู้ช้อย่าคน ทำการโดยปราศจาก
อำนาจ ฎาท่านออกเหนือขอบอำนาจ .

๕๓๗ มาตรา ๕๓๗ ถ้าตัวแทนเข้าทำสัญญาต่อบุคคลภายนอกโดยเห็น
แก่อามิสสินจ้างเป็นทรัพย์สินอย่างใด ๆ ฎาประโยชน์อย่างอื่น อัน
บุคคลภายนอกได้ให้แล้วก็ดี ให้ค้ำนั้นไว้ว่าจะให้ก็ดี ท่านว่าตัวการหา
ต้องผูกพันในสัญญาซึ่งตัวแทนของคนได้ทำเช่นนั้นไม่